ואמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו לטבילתה שהן כ"ב לראייתה ושינתה ליום כ"ז דכי הדרי ואתו עשרין ותרתי קיימא לה בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסורין אלמא *דחיישינן לה וקסבר רב פפא עשרין ותרתין מעשרין ותרתין מנינן נדה ופתחה מעשרין וח' מנינן א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא ממאי דלמא עשרין ותרתין נמי מעשרין וז' מנינן דכי הדרי ואתו עשרין ותרתין קיימא לה בתוך ימי נדותה וה"נ מסתברא דאי לא תימא הכי האי תרנגולתא דרמיא יומא וכבשה יומא ורמיא יומא וכבשה יומא וכבשה תרי יומי ורמיא חד יומא כי הדרה נקטה כדלקמיה נקטה או כדמעיקרא נקטה על כרחך כדלקמיה נקטה א"ל רב פפא אלא הא דאמר ר"ל *אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה ורבי יוחנן אמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה ה"ד לאו כגון דחזאי ריש ירחא וחמשא בירחא וריש ירחא וחמשא בירחא והשתא חזאי בחמשא בירחא ובריש ירחא לא חזאי וקאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה אלמא מריש ירחא מנינא א"ל לא הכי א"ר יוחנן 'כגון דחזאי ריש ירחא וריש ירחא ועשרין וחמשה בירחא וריש ירחא דאמרינן דמי יתירי הוא דאתוספו בה וכן כי אתא רבין וכל נחותי ימא 'אמרוה כרב הונא בריה דרב יהושע:

הדרן עלך בנות כותים

ואמר רב יהודה. דהאי ט"ו היינו לטבילה שהוא כ"ב לראייתה ושינתה לכ"ז וקתני דכי מטי יום כ"ב אסורה לשמש. וקס"ד דהאי כ"ב לאו לראיית הדילוג קאמר אלא כ"ב לאותו יום שהיתה ראויה לראות בו ודילגתו דהוי יום י"ז לראייתה ובתוך ימי זיבה היא לראיית כ"ז(א): וקתני אסורה. דכי הדר אתו כ"ב לחשבון יום שהיתה ראויה לראות בו כשדילגה בה קיימא לה בימי זיבה לחשבון ראייתה כדפרישית. וקסבר רב פפא יום עשרין ותרתין דאסרינן עלה מיום כ"ב מנינן כלומר לאו כ"ב לראיית דילוגה שהיה בכ"ז אלא כ"ב מיום שהיתה ראויה לראות לימודה. ומדקרי להו רב פפא ימי זיבה קסבר נדה ופתחה ימי נדותה חוכה מעשרין וח' מנינן דהיינו מיום ראיית דילוגה ומיום ראיית כ"ז עד השתא לא הוו *לה י"ז דאי ליום שראויה לראות כשדילגה מנינן ימי נדות חוב לא הוה קרי להו ימי זובה דהא חלפו להו כ"ב מההוא יומא: פתחה. קרי חשבון הנדה לימי הנדה חוב: ממאי. דהאי יום כ"ב דאסרינן ליה מנינן מיום כ"ב שהיתה ראויה לראות כשדילגה דמטי ליה בימי זיבה לחשבון ראייה שראתה בכ"ז: דלמא. האי יום כ"ב דאסרינן עלה מנינן מיום ראייתה שכבר שלמו ימי זוב כי הדרי אתו הנך כ"ב וקיימא לה ד' ימים בימים הראוים לנדות: והכי(ג) מסתברא. דהא משום דחיישינן שמא תחזור לקדמותה לראות מכ"ב לכ"ב אסרינן לה דהשתא הוי כ"ב לראייה אבל ליום כ"ב לחשבון יום שהיתה ראויה לראות לא מצי אסרינן משום הא חששא דלאפי' חוזרת לקדמותה לא תראה היום שהוא י"ז לראייתה דההיא לא היתה למודה לראות אלא לכ"ב לראייה ולאו משום שהוא כ"ב ליום הראוי לה אין זה דלך החוזרת לוסתה לקצר ימי טהרתה ולמהר ימי ראייתה כדי שיבא לפי חשבון של תחלה אלא חוזרת וקובעת כ"ב ליום שראתה: דאלת"ה האי תרנגולתא דרמיא יומא וכבשה יומא ורמיא יומא וכבשה תרי יומי ורמיא יומא כי הדרה נקטה (ג)כדלקמן נקטה כו'. כלומר תרנגולת הרגילה להטיל בילה היום ולעמוד למחר ולהטיל יום ג' ולעמוד יום ד' ושינתה וסתה ועמדה מלדת יום ה' עם יום ד' דהוו להו תרי יומי ורמיא יום ששי כי הדרה נקטה אם היא חוזרת למנהגה להטיל יום ולעמוד יום: כדלקמיה נקטה. מעכשיו היא חוזרת למנות כגון שעומדת יום ז' שאחר יום ו' שהטילה ומטלת יום שמיני: או כדמעיקרא נקטה. לפי חשבון שהיתה ראויה להטיל מתחלה שהיתה ראויה לילד בה' ולעמוד בו' ולהטיל בז' ולעמוד בח' השתא מטילה יום ז' עם ו' כנגד ב' ימים שעמדה כדי שתעמוד ביום ח' כפי שהיתה ראויה לחשבון הראשון: על כרחך כדלקמיה נקטה. והא אשה נמי כשחוזרת לוסתה לראות ליום כ"ב לאו לפי חשבון הראשון אלא ליום כ"ב לראייתה הלכך האי יומא הוא דאסרינן: א"ל רב פפא אלא הא דאמר כו' אין אשה קובעת לה וסת תוך ימי נדותה. בימים שהיא נדה כדבעינן לפרושי מילתא דרבי יוחנן דחזאי ריש ירחא וה' בירחא וריש ירחא וה' בירחא והשתא חזאי בה' בירחא דהוו להו ג' זימני בה' בירחא ומעכשיו יהיה לה וסת בה' בחדש. לריש לקיש לא הוה וסת דהא תרי זימני קמאי דה' בירחא הוי תוך ימי נדותה ממש דהא נדה הויא מריש ירחא ופעם ג' הוה ימי נדה לפי חשבון הראוי שהיתה ראויה לראות ריש ירחא ומדקרי לפעם ג' תוך ימי נדה אלמא לפי חשבון הראוי מנינן: א"ל לא אלא הכי א"ר יוחנן כגון דחזיא. תרי זימני בריש ירחא ופעם שלישית בכ"ה ורביעית בר"ח דה"ל הך ראייתא בתרייתא שהיא שלישית לראייה של ר"ח בתוך ימי נדותה ממש שהיא נדה מיום כ"ה ומש"ה קרי להו תוך ימי נדותה דהא נדה היא. וטעמא מאי הוי קביעות הא אורחה בהכי שנפתח מעייניה משום דאמר הך ראייה דראש חדש ראיית וסתה היא והיום זמנה והאי דאקדים ומוזאי בכ"ה דמים יתירי איתוספו בה: אמרוה. להא דרבי יוחנן: כרב הונא. וכדמתרצינן:

אלמא מריש ירחא מנינן. וא"ת דילמא משום ראייה ראשונה קרי ליה תוך ימי נדה *ופרש"י דדייק מדקאמר קובעת תוך ימי נדותה משמע דפעם ג' דהוא הקביעות (ד) הוי בימי נדתה אלמא חשיב כאילו ראתה ריש ירחא והקשה ר"י ב"ר ריב"א דלמה לא תירץ לו כגון שראתה ריש ירחא וה' בירחא שלשה זימני דהשתא הוי ממש תוך ימי נדתה וקבעה וסת וליה שמתחלה תראה בתחלת בירחא של חדש ד' או שצריכה לפרוש מתחלה כל ה' בירחא עד שתעקור וכתה ג' פעמים והשיבו רש"י משום דבפ"ק (לעיל דף יא.) מוקמינן דר' יוחנן במעיין סתום משום דפריך אמתניתין דהתם דקתני דבימי נדתה אינה צריכה בדיקה ולבדוק דלמא קבעה לה וסת כרבי יוחנן ולכך המקשה אוקי הכא מילתיה דר' יוחנן במעיין סתום שראתה בג' ה' בירחא ולא בריש ירחא דראייה שלישית היא ממעיין סתום ומתניתין דפ"ק (שם דף יא.) כגון שראתה תרי זימני ריש ירחא וה' בירחא ובשלישית כי ראתה ריש ירחא לא תבדוק בה' בירחא שאפילו תראה לא קבעי' לה וסת דמעיין פתוח הוא אבל פעם ראשונה ושניה בודקת בימי נדה שמא תראה בג' בה' בירחא ולא בריש ירחא ולהכי לא הוה מצי לשנויי כגון דראתה ג' זימני ריש ירחא וה' בירחא דא"כ הוה ליה מעיין פתוח אלא משני כגון שראתה תרי זימני ריש ירחא לחוד דהוי מעיין סתום ובג' נמי אע"ג דכבר ראתה בכ"ה מה שראתה בריש ירחא חשיב מעיין סתום כדמשני דהא דחזאי בכ"ה דמים יתירים הוא דאתוספו בה ועוד נראה לפרש דהכא דייק דחשיב כאילו ראתה בג' בריש ירחא דאי לאו הכי אמאי קבעה לה וסת הלא ראייה זו אינה מעין האחרות שבאו בימי נדותה ומיהו תימה טמר *כיון כדמעיקרא נקטה וחשיב כאילו ראתה ריש ירחא כיון דאכתי לא קבעה לה וסת בריש ירחא דלא דמי להאי דלעיל דכבר קביע לה וסת לכ"ב כדקאמר היתה למודה לראות ונראה לפרש דמיירי כגון שראתה ג' זמני בריש ירחא וה' בירחא ואין לחוש אם אין הש"ס מזכיר אלא תלתא זימני דה"נ בפ"ק (שם דף יא.) לא קאמר תלתא זימני גבי קפלה וראתה והא דנקט והשתא חזאי בה' בירחא ובריש ירחא לא חזאי לאו משום דע"י ראייה זו השתא קבעה לה וסת דהא קבעה לה כבר מג' זימני קמאי אלא טמר לך שדיה שעתה בראייה זו כדרבי דוסא דאמר בפ"ק (לעיל דף ה:) דאין דיה שעתה אלא בשעת וסת דוקא ומיהו אף בלא ראתה השתא הוה מצי למימר דקבעה לה וסת לענין שאסורה בה' בירחא עד שתעקור אותה ג' פעמים והשתא מוכח אע"ג דברביעי לא חזאי ריש ירחא קבעה לה וסת בה' בירחא משום דכיון שראתה ג' זימנין ה' בירחא גם בחדש ד' חשוב כאילו ראתה ריש ירחא וה"נ כ"ב מכ"ב מנינן והוי מצי למימר וליטעמיך דאוקמית מילתיה דר' יוחנן במעין פתוח א"כ הקשה מתני' דפ"ק (שם דף יא.) דקתני דאינה בודקת בימי נדה א"כ הא חשיב מעיין סתום ומעיין פתוח יפרש כמו שפירש"י בלשון שני בפ"ק (שם יא.) שראתה אבג"ד ובהכי איירי מתני' דהתם דבהכי לא קבעה לה וסתה:

הדרן עלך בנות כותים

הדרן עלך בנות כותים

[נ"ל אלא]

[לעיל יא.]

צ"ל תמיה כאן

סט א מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל' [illegible] [וה"ין] סמג שם [טוש"ע יו"ד סי' קפט סעי' יד]: ע ב טור יו"ד סי' קפט סעי' יז [טוש"ע שם סעיף י]: עא ג טוש"ע יו"ד סי' קפט סעיף יד:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואמר ר' יהודה וכו' [illegible]: (ב) [illegible] (ג) ד"ה דאי לא תימא [illegible] וכו' כדלקמיה נקטה: (ד) תוס' ד"ה אלמא וכו' שהקביעות הוי בימי נדה:

* * *

מוסף רש"י

בתוך ימי זיבתה. כגון ראתה בר"ח וחזרה וראתה בט"ו לחדש, כשעומדת בימים שהיא ראויה לזיבה, דהיינו י"א יום שבין נדה לנדה, וחזרה וראתה בר"ח ובט"ו לחדש וחזרה וראתה בט"ו לחדש ולא ראתה בר"ח שלפניו, שקבעה לה וסת לט"ו בחדש ומלמדסין תרתי ראיות דימי זיבה להך ראייה לקביעות וסת (לעיל יא.).

בתוך ימי נדותה. כגון ראתה בר"ח וחזרה וראתה בחמישי בחדש, דהיינו בימי נדות, וחזרה וראתה עוד פעמים בחמישי בחדש, לא קבעה וסת, שאין ראיית ימי נדה ראייה לקבוע שהיא עלולה לראות בימי נדותה (שם).

כגון דחזאי כו' וריש ירחא. דהוה ראייה בתרייתא בימי נדותה, דלאפילו הכי הוה קביעות וסת בריש ירחא, דאמרינן. וסתה בריש ירחא קבעה והא דאקדים וחזאי דמי יתירי הוא דאתוספו בה. דהא ודאי קבעה, משום דמחילת הוסת הוחזק ממעיין סתום, וגם ראייה אמצעית תפסינן לה כמעיין סתום, כדאמר הא דאקדים וחזאי תוספת דמים הוא (שם).

הדרן עלך בנות כותים

* * *

תוספי הרא"ש

אלא הא דאמר ריש לקיש כו'. בין ריש לקיש בין ר' יוחנן מודו דקובעת וסת בתוך ימי זיבתה ותליני אשמואל דאמר אין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה. ולשמואל לא מיבעיא בימי זיבת ממש דאינה קובעת אלא אפי' בימים הראויין לזיבה אינה קובעת כדמוכח לעיל. ולר' יוחנן לא מיבעיא בימים הראויים לזיבה אלא אפי' בימי זיבה קובעת דהכי איירי הבא רומיא ויתוך ימי נדותה: **אלמא** מריש ירחא מנינן. ותימה דילמא משום ראיות ראשונות קרי לה תוך ימי נדותה וי"ל אי לאו משום מריש ירחא מנינן לא הוה קובעת וסת כיון שאין השלישי מעין האחרים שהוו בימי נדה. א"נ (א) משמע ליה דקביעות וסת הוי בתוך ימי נדותה דהיינו ראייה שלישית שבן [illegible]

[illegible]

פרקים דכולל קרי מעין פתוח [illegible] לשון אחרות דפי' שם רש"י: סליק פרק בנות כותים בס"ד

(א) נ"ל דמבואר ליה דהא דקאמר דקביעות וכו' דראיה שלישית שכן נקבעת.